

Posłaniec św. Brunona

Nr 260

05 marca 2017

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Querfurtu w Łomży

Pan

Współczesny człowiek bardzo często, wypowiadając się na tematy religijne, stosuje określenie „Pan Jezus”, nie zastanawiając się nawet, co ono może oznaczać; „Jezus jest Panem!” - te słowa często śpiewają pielgrzymi wędrujący na Jasną Górę; w wyznaniu wiary mówimy: „wierzę (...) w Jezusa Chrystusa, Pana naszego”, a podczas Mszy Świętej celebrans zwraca się do nas słowami: „Pan z wami”. Te przykłady skłaniają do zastanowienia się nad tym terminem. Co znaczy określenie „Pan” w relacji do Jezusa Chrystusa i co to znaczy wierzyć w Pana naszego? **W Starym Testamencie tytuł „Pan” powszechnie odnosiło do Boga.** Żydzi unikali wymawiania podstawowego imienia Boga, jakim było „Jahwe”, zastępując go terminem „Pan” (hebrajskie „Adonai”). Tłumacze Septuaginty, czyli greckiego przekładu Starego Testamentu, terminom „Jahwe” i „Adonai” przypisali greckie określenie „Kyrios”, które również oznacza „Pan”.

Jak czytamy w Katechizmie Kościoła Katolickiego, **w Nowym Testamencie tytuł „Pan” jest stosowany, w odniesieniu do Ojca, jak również, co jest nowością, w odniesieniu do Jezusa, uznanego w ten sposób za samego Boga**” (KKK 446). W taki też sposób Jezusa nazywali Jego uczniowie (*J 11,12; Dz 2,36*), tak też ukazuje to liturgia pierwotnego Kościoła. Przykładem tego jest choćby modlitewny zwrot „Marana tha”, oznaczający „Panie nasz, przyjdź”. „Bardzo często w Ewangeliach ludzie zwracają się do Jezusa, nazywając go Panem. Tytuł ten świadczy o szacunku i zaufaniu tych, którzy zbliżają się do Jezusa oraz oczekują od Niego pomocy i uzdrowienia” (KKK 448). Po zmartwychwstaniu tytuł „Pan” stał się głównym określeniem godności Jezusa obok tytułów „Syn Boży” i „Mesjasz”. „Przypisując Jezusowi Boski tytuł Pana, pierwsze wyznania wiary Kościoła od początku stwierdzają, że moc, cześć i chwała należne Bogu Ojcu przysługują także Jezusowi, ponieważ istnieje On «w postaci Bożej» (*Fip 2,6*) i ponieważ Ojciec potwierdził to panowanie Jezusa, wskrzeszając Go z martwych i wywyższając Go w swojej chwale” (KKK 449). Pojęcie „Pan” w Piśmie Świętym występuje w wielu kontekstach. Św. Paweł używa tytułu „Pan” dla wyrażenia wiary w znaczenie Jezusa: „Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię (...) aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest Panem” (*Fip 2,9.11*). Jezus jest Bogiem, Panem i autorytetem (*por. 1 Kor 14,37*), sędzią (*por. 1 Tes 4,6*), Panem swoich sług (*por. 2 Kor 10,8*) i Panem wszystkich ludzi (*por. Rz 10,12*). W innym kontekście umieszcza słowo „Pan” św. Mateusz. Zdanie „Jezus jest Panem”, określa postawę ludzi wobec Boga - postawę umiłowania i zaufania, postawę tych, którzy od Jezusa oczekują określonej łaski (*por. Mt 8,2; 14,30*). Katechizm naucza, że „**od początku historii chrześcijańskiej stwierdzenie panowania Jezusa nad światem i nad historią oznacza także uznanie, że człowiek nie może w sposób absolutny poddać swojej wolności osobistej żadnej władzy ziemskiej, ale wyłącznie Bogu Ojcu i Panu Jezusowi Chrystusowi: Cezar nie jest «Panem».** «Kościół (...) wierzy, że klucz, centrum i cel całej historii ludzkiej, znajduje się w Jego Panu i Nauczycielu” (KKK 450). Warto pamiętać, że również modlitwa chrześcijańska jest przeniknięta tytułem „Pan”. Dotyczy to jej początku – „Pan z wami”, zakończenia – „przez naszego Pana Jezusa Chrystusa” oraz pełnego ufności i nadziei zawołania „Przyjdź Panie Jezu!” (*Ap 22,20; KKK 451*).

Zapamiętajmy: „**Imię «Pan» oznacza Boskie panowanie. Wyznawać lub wzywać Jezusa jako Pana oznacza wierzyć w Jego boskość. «Nikt (...) nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: ‘Panem jest Jezus’» (1 Kor 12,3)» (KKK 455).**

Ewangelia wg Św. Mateusza (Mt 4,1-11).

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła. A gdy przepościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, odczuł w końcu głód. Wtedy przystąpił kusiciel i rzekł do Niego: Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby te kamienie stały się chlebem. Lecz on mu odparł: Napisane jest: Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych. Wtedy wziął Go diabeł do Miasta Świętego, postawił na narożniku świątyni i rzekł Mu: Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół, jest przecież napisane: Aniołom swoim rozkaże o tobie, a na rękach nosić cię będą byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień. Odrzekł mu Jezus: Ale jest napisane także: Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego. Jeszcze raz wziął Go diabeł na bardzo wysoką górę, pokazał Mu wszystkie królestwa świata oraz ich przepych i rzekł do Niego: Dam Ci to wszystko, jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon. Na to odrzekł mu Jezus: Idź precz, szatanie! Jest bowiem napisane: Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz. Wtedy opuścił Go diabeł, a oto aniołowie przystąpili i usługiwali Mu.

* * * * *

TAK WIĘC TRWAJĄ TE TRZY...

„Istnieją trzy rzeczy, na których stoi wiara, wspiera się pobożność i trwa cnota. Są to: modlitwa, post i uczynki miłosierdzia. To, o co kołata modlitwa, zjednywa post, a osiąga miłosierdzie. Modlitwa, uczynki miłosierdzia i post – te trzy rzeczy stanowią jedno i dają sobie wzajemnie życie” (św. Piotr Chryzolog).

Rozpoczęliśmy Wielki Post, czas łaski i zbawienia. Zostajemy razem z Jezusem wyprowadzeni na pustynię i poddani pokusie. Post Chrystusa nawiązuje do czterdziestoletniej wędrówki Izraela z niewoli egipskiej do Ziemi Obiecanej i jest pierwowzorem Wielkiego Postu Kościoła przygotowującego do Wielkanocy. Zastanawiamy się nad tym, jak porzucić nieuporządkowane przywiązania i na nowo zwrócić się do Boga. Od początku do praktyk pokutnych zalecanych przez Kościół należy post, modlitwa i jałmużna. Oznaczają one szczególną powściągliwość w spożywaniu pokarmów, zwrócenie się z synowskim oddaniem do miłosiernego Ojca i otoczenie miłosierną troską ubogich. Dziś trudno zrozumieć sens wielowiekowego i niezmiennego nauczania Kościoła. Dominujący w świecie konsumpcjonizm zamiast zaspokajając potrzeby, stwarza wciąż nowe i często prowadzi do gorączkowego aktywizmu. Ekonomia wyprzedza etykę. Człowiek nie ma nawet czasu, aby obcować z samym sobą, z bliźnim i z Bogiem. Pouczeni słowami św. Piotra Chryzologa pamiętajmy o tym, że modlitwa, uczynki miłosierdzia i post są naszą jedyną obroną u Boga, jedynym wstawiennictwem, jedną trójpostaciową modlitwą. Tym trzem obszarom sens nadaje miłość jako najważniejsza przestrzeń wolności, którą obdarzył nas Bóg.

* * * * *

„Nasze życie upływa pod ciężarem wielu trosk, które mogą odebrać spokój i równowagę. Ale ten lęk jest często bezużyteczny, bo nie potrafi zmienić biegu wydarzeń. Jezus wzywa nas usilnie, byśmy nie martwili się o jutro, przypominając, że ponad wszystkim jest miłujący Ojciec, który nigdy nie zapomina o swoich dzieciach: powierzenie się Jemu nie rozwiązuje magicznie problemów, ale pozwala stawić im czoło z właściwym nastawieniem, z odwagą. Jestem odważny, kiedy zawierzam mojemu Ojcu, który o wszystko się troszczy i bardzo mnie kocha”

papież Franciszek

Jezus Chrystus - prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek

W każdą niedzielę chrześcijanie zgromadzeni na Mszy świętej wyznają swoją wiarę w następujących słowach: „Wierzę w Jednego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego Jednorodzonego, który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami, Bóg z Boga, Światłość ze Światłości, Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego zrodzony a nie stworzony, współtłoty Ojcu”. Wyznanie to dotyczy jednej z zasadniczych prawd wiary chrześcijańskiej: wiary w Jezusa

Chrystusa, będącego zarazem prawdziwym Bogiem i prawdziwym Człowiekiem. **Na przestrzeni wieków Kościół musiał bronić zarówno boskości Jezusa, jak i Jego człowieczeństwa**, które, zwłaszcza w pierwszych wiekach, były kwestionowane przez herezje. Pierwsze sobory powszechne (w Nicei – 325 r., w Efezie – 431 r., w Chalcedonie – 451 r., w Konstantynopolu – 553 r.), przeciwstawiły się tym błędnym poglądom. W wyniku obrad soborowych, na podstawie Objawienia, wypracowana została nauka o prawdziwym Bóstwie i jednocześnie prawdziwym człowieczeństwie Chrystusa. Katechizm Kościoła Katolickiego naucza: „**Kościół wyznaje (...) że Jezus jest niepodzielnie prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem. Jest On prawdziwie Synem Bożym, który stał się człowiekiem, naszym bratem, nie przestając przez to być Bogiem, naszym Panem**” (KKK 469). Szukając odpowiedzi na pytanie, czy **Jezus jest naprawdę Synem Bożym**, musimy sięgnąć do Nowego Testamentu, a zwłaszcza do Ewangelii. Jezus sam wielokrotnie mówił, Kim jest. Nazywał siebie wystannikiem Bożym – Mesjaszem i rzeczywistym Synem Boga. Świadczy o tym Jego zeznanie przed Kajfaszem. Na Kajfaszowe uroczyste zapytanie: „Poprzysięgam Cię na Boga żywego, powiedz nam: Czy Ty jesteś Mesjasz, Syn Boży?”, Chrystus odpowiedział: „Tak, Ja nim jestem” (Mt 26,63-64). Za to świadectwo o sobie otrzymał wyrok śmierci, a mimo to nie odwołał go, była to bowiem sprawa zasadnicza. Szczególne znaczenie dla potwierdzenia boskości Jezusa mają świadectwa biblijne zachowane m.in. w Ewangelii św. Jana: „Słowo stało się Ciałem i zamieszkało wśród nas. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy” (J 1,14) oraz w Liście do Kolosan: „W Nim bowiem mieszka cała Pełnia: Bóstwo na sposób ciała” (Kol 2,9). Dowodem boskiego posłannictwa Chrystusa była również Jego nauka, potwierdzona cudami. **Jezus jest także prawdziwym człowiekiem**. Znaczenie tego faktu potwierdził Sobór Watykański II nauczając, że Chrystus okazał swą solidarność z ludźmi i objawił im Siebie samego. Syn Boży przez swoje wcielenie zjednoczył się z każdym człowiekiem. Ludzkimi rękami pracował, ludzkim myślał umysłem, ludzką działał wolą. Ludzkim sercem kochał. Stał się jednym z nas, we wszystkim do nas podobny oprócz grzechu (por. KDK 22). Jezus jako człowiek byłaf głodny, spragniony, zmęczony. Pełną rzeczywistość Jego ludzkiego życia pokazał nam św. Łukasz Ewangelista pisząc, że Jezus wzrastał „w mądrości, w latach i w łasce” (Łk 2,52). Przyjął zatem człowieczeństwo ze wszystkimi jego właściwościami i ograniczeniami. Jak naucza Katechizm, „jedyne i wyjątkowe Wcielenie Syna Bożego nie oznacza, że Jezus Chrystus jest częściowo Bogiem i częściowo człowiekiem, ani że jest On wynikiem niejasnego pomieszania tego, co Boskie, i tego, co ludzkie. **Syn Boży stał się prawdziwie człowiekiem, pozostając prawdziwie Bogiem**” (KKK 464).

Zapamiętajmy: „Jezus Chrystus jest prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem w jedności swojej Osoby Boskiej; z tej racji jest On jedynym Pośrednikiem między Bogiem a ludźmi. Jezus Chrystus ma dwie natury, Boską i ludzką, nie pomieszane, ale zjednoczone w jednej Osobie Syna Bożego” (KKK 480, 481).

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Dzisiaj przeżywamy pierwszą niedzielę Wielkiego Postu. Kończą się właśnie trwające od Środy Popielcowej kwartalne dni modlitw o ducha pokuty. Warto przytoczyć przy tej okazji słowa papieża św. Jana Pawła II: „Rozpoczynający się okres Wielkiego Postu jest okazją do bardziej intensywnej modlitwy i wielkodusznej pokuty dla ułagania Boga o łaskę nawrócenia serc i dar pokoju w sprawiedliwości dla wszystkich ludzi. Zwracam się do wszystkich wiernych [...], by czas przygotowania do świąt wielkanocnych poświęcili modlitwie o pokój i spełnianiu czynów braterskiej solidarności wobec ludzi cierpiących”. Starajmy się, aby owoce duchowe, jakie w tym czasie otrzymamy, promieniowały wokół nas, a trud stawania się lepszymi ofiarujemy także za innych, zwłaszcza za tych, którzy obrażają Pana Boga i za to nie przepraszają, oraz za pokój na świecie.

2. Włączmy się w głębokie przeżycie tego czasu przez intensywniejszą modlitwę osobistą i wspólnotową. Tej drugiej będzie sprzyjał udział w nabożeństwach wielkopostnych: w piątki w naszym kościele o godz. 17³⁰ celebруем nabożeństwo drogi krzyżowej, a w niedzielę po mszy św. o godz. 11⁰⁰ *Gorzkie Żale*. Do licznego udziału w tych nabożeństwach zachęcam wszystkich parafian: dzieci, młodzież i dorosłych. Pamiętajmy o osobistych umartwieniach, a także o specjalnych postanowieniach na Wielki Post.

3. Przypominam, że w każdy piątek Wielkiego Postu za odmówienie modlitwy do Chrystusa ukrzyżowanego: *Oto ja, dobry i najłodszy Jezu* oraz za udział w drodze krzyżowej, a także w każdą niedzielę za udział w nabożeństwie gorzkich żali oraz za odprawienie przynajmniej trzydniowych rekolekcji można uzyskać odpust zupełny.

4. W środę, 8 marca, obchodzimy Dzień Kobiet. Choć to świecka uroczystość, pamiętajmy w modlitwach o wszystkich kobietach, zwłaszcza o najbardziej utrudzonych matkach rodzin wielodzietnych, o samotnych pannach i wdowach, o kobietach poniżanych i prześladowanych w wielu częściach świata. Wszak kobiety odgrywają szczególną rolę w świecie, w Kościele i w rodzinie. Polecamy ich trud i życie Panu Bogu i Maryi, która jest najpiękniejszym wzorem żony i matki.

Wasz Proboszcz

* * * * *

“Praca jest dla człowieka, a nie człowiek dla pracy.”

(Jan Paweł II)

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze św.: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 15⁰⁰, 18⁰⁰

w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.

Kancelaria czynna Pn. – Czw. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰

Parafia Rzymско - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: brunon.lomza@gmail.com

strona internetowa: **www.brunon.lomza.pl**